

LIFSTIDSFÄNGEN
Berättelse
af
JONAS LIE.

Fort. fr. föreg. nr.

Detta hade nu länge redan blifvit upprepadt ända till leda, och Silla ryckte på, att de skulle gå någonstades ett försök, hvilket då också hade till följd en under Jörgines ledning företagen promenad rundt omkring i fastingen.

Na uren var icke deras sak; de mötte blott här och der en annan trött, uttråkad, skepnad, som ögonkenligen icke visste, hvad han skulle göra af sig en sådan söndagsförmiddag och allt emellanåt stannade och blickade uppåt träden.

En skiltvakt ropade sitt långdragna "Gå-af!" Det lät som en väldig gäspning på eftermiddagsstunden.

Ute på den stilla, blanka fjorden lög låtar och fartyg och drev i hettan utan vind...

Här var ingenting, och så bar det af nedåt till hamnen.

Der var också tomt och söndagsdåligt - Fartygen som utdöda!

Aterigen en vandring uppåt gatorna!

På torget stodo åtskilliga lediga frakter, som funnit en särskild utväg till ett söndagsnöje att byta klockor, men i den ringde bakom dem i kyrkan, som upptejg en menighet till aftonsång.

Trötta, uttråkade och förstiga fortsatte de promenaden genom gatorna, till de kommo in i det brokiga människovimmel, som städe kosan nedåt till kajen, der ångfartyg hvart ögonblick lade till och ifrån, för att frakta allmänheten öfver till gårne.

Här uppstod en meningskiljaktighet.

Jörgine tyckte, att det var så fullt af folk och kanske opassande att följa de ångfartygen nu, då det begynte blifva rent.

Men Silla menade, att de sväljt där lögge nog på gatorna, och att de inge lemnas sig af den lilla tid, som återstod. Vilde Jörgine kanske gå hem med det nöje, hon haft?

Det var svårt och luftigt att sitta i vinden der för-ut på ångfartyget och hvilat sig efter det fruktlösa kringflackandet i hettan.

Från det fullpackade ångfartyget bar det derpå af i land på ön, der allmänheten efter hand förlorade sig i de olika skuggiga lödgångarne.

Strax vid ingången vinkade inbjudande med alla portar öppna det stora förestelsestället, som dominerade viken, medan dansmusikens toner strömmade utåt. Innanför var lif och munterhet.

Silla stannade för att kasta en blick till in och höra musiken, men Jörgine ryckte henne djupt förargad med sig. Att stanna der för en anständig flicka!

Silla följde långsamt med; de h... dansmusikens glädjeväckande och tankeväckande hela vägen utanför t... ketet, och hon in-öp den med båda öronen, medan blicket svalade efter takten.

En litet stycke ofvannör, der stigen... af ett annat fall, blef hon återigen ständer; hon kunde icke slita sig ifrån i usiken och förargade derjämte Jörgine genom att gå ända fram till t... ketet och försöka att se in!

Jörgine ville gå ifrån henne på läcken... Hon måtte då ha ära i sig och inte stå der! Hon för sin del... sig för god och... ere för mån or... stt ryste till att ens vilja höra på... så långt afstånd derifrån som möj... ligt.

Hon var ytterst förbittrad... Silla begrep då verkligen icke, att... den tog glansen från någon af dem, som de såg och der litet och hörde på... och inte heller, hvad de voro ute för!... Der det var litet lif och lustighet... skulle de sluta till ögonen och stieka... ångren i öronen! Men der det var så... också last så nattligt roligt!...

Och hon skulle vilja ge ut en blank tolf-killing, om Jörgine kunde säga henne en passande förströelse, när de hade en fridag - de hade nu letat både länge och väl.

Hon gick vidare!
Det var ännu efter Jörgines berättelse ett litet, men en åftråken till förlust-estället begynte - och den tillbragte de med diverse spåsterturer på vägarne, dock icke längre, än att de kunde bibehålla ångfartygen i sigte och i tid stå bland den stora massan, som med outtröttligt tålmod stod och vänta på byrggan.

Trötta, förtretade och öfveransträndade kommo de så äntligen hem

trampa aftonen, der det inträffade, att Silla, midt under det hon för sin mor aflade räkenskaper öfver alla de ställen, der de varit och roat sig - stannade in på stolen, der hon satt.

Musiken gick igen i henne, och hon drömde, att hon var på bad.

Det dånade redan så utmärkt trefligt inne i ugnen hos Barbro hela tiden under höstkylan, medan folk som icke hade dess bättre råd, ännu drogo ut för ett begynna att elda.

De för var det också så lugnt att stå och hänga och prata derinne vid disken, och ännu angenämare för de utvalda, som kommo derhän att blifva bjudna med på kaffekoppen.

Men på sistone var Barbro långt ifrån så jämn som förr. Pennes humor skiftade ständigt; än var hon onaturligt sniken, så att det såg ut, som om hon velat räkna grynen eller kaffebonorna, och andra dagar återigen, vid ett nytt lynne, var hon öfverdrifvet släpphänt och tillgodoseende både mot gäster och kunder.

Orsaken må nu varit svår att säga, men säkert är, att hon allt emellanåt i stilla stunder försjök i grubbel - räkningen för socker, gryn, mjöl och kaffe stod igen för dörren.

Penningsglädan var allt annat än förberedd på en sådan prestation; de gnällde och skralde i den, för lovar gång på gång, om den drog den in och ut.

Men till en gick chevellet fram, medan ugnen alljämt dånade så trefligt i stugan o. Latsade, som om in det varit på förtä.

Och så långt var det kommet, att i öfvermorgen var betalningsdagen!

Barbro var i en för henne alldeles onaturlig extas. I hopp om att kunna forskaffa sig ett allra sista ytterligare uppskott hade hon denna eftermiddag verkställt det länge påtänkta anslaget på handelsmannen nere i hans kontor, men fått totalt afslag.

Betalade hon icke nu, efter alla de löften, hon gifvit, så - ja, så sagde det, efter det besked hon fick, ut, som om hielet med ens skulle stanna.

Det var detta Barbro, feberaktigt orolig, med stadshatten ännu löst uppknuten på hufvudet, gick in och ut och förklarade för Nikolai, som satt i köket.

Nikolais min utvisade just icke, att han såg något oråd. Tvärtom, han satt fram lutad, med sammanbitna läppar, och såg ned i golvet och vred den ena tummen kring den andra. Tupön såväl som skulderställningen och hela uttrycket sågo motsträfviga ut.

Barbro satte sig vid köksugnen; hon drog tungt efter andan och suckade med bekämdt hjärta -

Det skulle komma till utmätning, så sant hon lefde! - och ätta och trettio riksdaler var det!

Nikolai visste mycket väl, hvartihän hon nu ville komma, och att hon blott väntade på, att han skulle gifva henne ett ord att hon skulle fast vid.

Men de pengar, han skrapat ihop, de suto nu helt anordnada för förfats i tängen. Han visste, hvad han ville - den affären gick på det viset blott längre och längre bakåt i alla fall!

Barbro suckade djupt - hon kunde lika så gerna krypa ner i svarta mulen med ens!

Nikolai knäpte blott med fingret och blickade med en dubbel betänksamhet min ned i golfspringan.

Då tystnaden varat oändligt länge nog, för att det kunde blifva klart för henne, att svar icke kom, begynte hon gråta. - Hon hade också tänkt, utbrast hon snyftande, att när hon hade en son, som var verkgesäll, så skulle hon icke stå fullkomligt hjälplös på jorden! - Du vet ju, mor, hur ytterst ondt jag sjelf har om styfvern!

Aterigen en hårdnackad tystnad under fortsatt snyftande och torkande i ögonen å Barbro's sida.

Det kunde jäla att tänka på, om handeln lönade sig, undslapp det slutligen Nikolai försigtigt.

Ville han, hon skulle kasta sig öfver ända som en ko, de slagade före jul? utbrast hon med dof stämman. - Inte mer pengar än detta var!
- Bäst att sluta i tid, mercede jag barn!
Men dessa ord voro som att tända eld i krot; hon reste sig upp, röd som en tegeisten - Bäst så! Nu ville han också, att hon skulle stänga loden -

tant så pass mycket nos sin Ludvig - så tog han fel!
Barbro var nu alldeles öfver sig gifven.

Hon ville inte för andra gången rent af låta ruinera sig för Nikolais skull! Det kunde vara nog med, att han bragt henne på obestånd en gång för i veriden. Jo-o, Nikolai behöfde alls inte sitta med öppen mun och gapa på henne! - Hvarför hade hon blifvit driven från Wejergangs hus, der hon satt i så stor välmåga, om inte för det, att Nikolai burit händer på generalkonsulns Ludvig - Jo-o, han kunde undra, så mycket han ville, men det var just därför hon blifvit hjälplöst jagad ut i veriden från lyckliga omständigheter! - Och då det sedan kom derhän, att Nikolai kunde ha råd att understödja henne med litet smått, hade han en annan att använda pengarne på!

Men det harmigaste var, att Nikolai också ville förbjuda henne att taga sin tillflykt till den, som var så godt som hennes eget barn, när nu nöden stod för dörren.

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...
Dermed blefve det emellertid inte sågotting af! Ville han inte hjälpa henne, inge han finna sig i, att hon ginge till den...

Allan, Dominion & Beaver Linerna.

FRIBILJETTER från alla delar af de Skandinaviska landen och Finland säljas billigast af
W. P. F. CUMMINGS,
General Steamship Agent,
Care of C. P. R. Office, WINNIPEG, MAN.

CANADAS TRYCKERI
Rekommenderar sig till utförande af allt slags
ACCIDENS- & BOKTRYCK

GODT LAND
hvarest Jordbruk lonar sig!

CANADA PACIFIC JÄRNVAGEN
har utmärkt land till salu i de bästa trakter af Canadas Nordvest. För att förenkla betalningssystemet har bolaget antagit följande: Summan a köpeskillingen och räntan delas i 10 delar enligt nedanstående tabell; den första inbetalningen göres vid köpet och den andra, ifall köparen genast bearbetar sitt land, två år efter köpet, den tredje tre år o. s. v. En person som ej odlar minst 16 acre det första året, är skyldig betala extra ränta det första året. Följande tabell visar de olika betalningarne å 160 acre pr år allt efter landets pris: -

första inbetalningen å	160 acres a \$3.00 pr acre	\$71.90	och nio årliga inbetalningar af	\$60
do "	3.50	do 83.90	do	do 70
do "	4.00	do 95.85	do	do 80
do "	4.50	do 107.80	do	do 90
do "	5.00	do 119.75	do	do 0
do "	5.50	do 131.70	do	do 0
do "	6.00	do 143.65	do	do 0

Om landet betalas till fullo på en gång gifves 10% rabatt af den summan, som öfverstiger första vanliga inbetalningen 6% ränta räknas förfall en betalningar.
OBS! Om ni ej är i tillfälle att köpa land så skrif efter våra pamfletter och böcker som visa eder huru man försäkrar sig om ett HOMESTA af 160 acres (129 tunnland).

F. T. GRIFFIN.
C. P. R. Land Commissioner.
Skandinaviska bref besvaras på samma språk.

VESTRA CANADA.

Regeringens skörderapport för provinsen Manitoba utfärdad den 12 December 1899 innehåller följande intressanta statistik för året:

Area under sådd	Medelskörd pr ac.	8 ma bushels.	
Hvete	1,629,995	17.13	27,922,230
Härfvete	575,136	38.80	22,318,378
Korn	182,912	29.4	5,379,156
Hela sådesproduktionen..... 55,619,764			
Potatis	19,151	168.5	3,226,395

KREATURSAFVELN.
Af slaktdjur exporterades under året..... 12,000 st.
Boskapsuppfödare afslände under året..... 35,000 st.
Totala värdet af mejeriprodukter för året..... \$470,559.09

10,500 farmarbetare anländer från östern för att arbeta på skörderfältet, och behovet af arbetskraft blef knappast ändå fylldt.
Beräknade omkostnader på farmhåus under året..... \$1,000,000
Land kan köpas i nästan alla delar af provinser på lätta betalningsvillkor. Priserna vexla från \$2.00 och uppåt.

FRIA HOMESTEAD

Äro ännu tillgängliga i många delar af provinsen, såväl som i de närgränsande distrikten i Assiniboia, Alberta och Saskatchewan.
Exkursionsstariffer för nybyggare till Vestra Canada erhållas alla platser i Förenta Staterna tillsammans med alla upplysningar om huru att tillförsäkra sig en FRI FARM i det stora hvete-odlingsbältet om anhöllan därom insändes till Superintendent of Immigration, Ottawa Canada.
Skrif till hvilken som helst af Regeringens Agenter i Förenta Staterna eller

F. PEDLEY,
Superintendent of Immigration.
Ottawa, Canada

\$100 BELÖNING \$100.
Den som tillfångat en eller flera af de följande sjukarna, eller som vetenskapligt är i stånd till att kurera i alla dessa sjukdomar och det är katarr, Hall's Catarrh Cure är det enda verkliga botemedel i alla dessa sjukdomar. Den katarr är en konstitutionell sjukdom, beror den en konstitutionell behandling. Hall's Catarrh Cure tagas in, verkar direkt på blodet och slimmhinnorna i systemet, blintetgör derved sjukdomens orsak och ger patienten styrka, vid att upplösa konstitutionen och hjälpa naturen att göra sitt arbete. Eggen har så mycket till sig dess välgörande kraft, att de erbjuda Hundra Dollars för varje fall, brädd denna medicin ej verkar botas. Skrif till oss af ioford. Tillskrif.
F. J. CHENEY & CO., Toledo, O.
"SP" Till oss hos alla apotekare, etc.
Hall's Family Pills äro de bästa.